

“Consideracions sobre el model d’organització de la UPC”

El document titulat “Consideracions sobre el model d’organització de la UPC” —aprovat per consens— va ser elaborat a partir de les aportacions de la Jornada de debat sobre el model d’organització global del 26 d’abril, pels professors Josep Ferrer, Lluís Jofre i Manel Sevilla

Josep Ferrer va presentar el document referint-se a la Jornada de debat sobre el model d’organització global de la UPC, que ha estat l’an-

tecedent de la ponència. Ferrer va destacar l’èxit de participació i les aportacions dels participants en les sessions sobre les quals s’ha elaborat el text.

Ferrer va situar la ponència com un context de debat per saber cap a on va la universitat

del segle XXI a partir dels canvis socials i de la necessitat d’afrontar nous reptes, i va explicar que no es poden adoptar mimèticament models propis de l’entorn privat. El professor Ferrer va assegurar que la clau és una estructura oberta i flexible, que incorpori elements positius de la gestió privada o de l’entorn per millorar.

El document aprovat finalment encarrega a la Junta de Govern que vetlli per l’acompliment dels principis següents i que desenvolupi les iniciatives necessàries per fer-ne possible el desplegament i seguiment.

Una institució pública, eficient i flexible. La Universitat ha de treballar per ser una institució pública eficient, innovadora, flexible i compromesa amb la societat, amb capacitat de desplegar tots els mecanismes i iniciatives de resposta institucional adequats per poder anticipar,

impulsar i adaptar-se a les necessitats i demandes socials.

Col·laboració interna i externa.

Per poder desenvolupar les seves funcions de formació, recerca i gestió, la UPC té com a unitats bàsiques els departaments, els centres docents, els instituts universitaris i altres serveis i unitats de suport. Sobre aquesta base, la Universitat, que en els darrers anys ja ha iniciat experiències en aquest sentit, creu convenient avançar en el suport institucional de les iniciatives i ens que permetin adaptar, complementar o donar projecció externa a les estructures existents. Això ha de respondre a necessitats i àmbits específics amb l’objectiu de complementar i enriquir la institució amb col·laboracions internes i externes, i que la facin més propera a la societat i als seus reptes presents i futurs.

El marc de referència. La UPC s’organitza i ha d’actuar en tot moment sota els principis de servei públic, autonomia institucional i govern participatiu. En el foment i la creació de totes aquestes iniciatives, la Universitat ha de vetllar en tot moment per la unitat del govern institucional, la unitat normativa i per un model propi de gestió basat en la transparència d’objectius, la rendició de comptes i l’eficiència, d’acord amb la normativa vigent i els Estatuts. La Universitat també creu necessari fer avançar el marc normatiu estatal, autonòmic i propi per vetllar per tots aquests principis i per fomentar noves formes d’organització i gestió que promoguin la innovació i la voluntat de servei a la societat.

Iniciativa i coordinació. La UPC vol aprofundir en els principis de subsidiarietat, descentralització i autonomia de gestió de les seves unitats, grups i persones. La UPC vol promoure la iniciativa i capacitat de les persones i unitats que formen part de la institució en un sentit ampli, ja que és la manera d’avançar com a organització àgil, innovadora i que promou la iniciativa i la voluntat d’excel·lència. Alhora, la Universitat ha de vetllar per una coordinació institucional efectiva, que fomenti la col·labora-

ció entre unitats, grups i persones i que eviti la duplicació d’estructures i iniciatives.

Seguiment i comunicació. La UPC ha de posar un interès especial a fer un seguiment estricte de les activitats de les diferents unitats i ens, a promoure fórmules efectives de comunicació internes i externes que afavoreixin la participació, la coresponsabilització i la promoció dels nostres models propis de gestió que procurin superar les diferents percepcions, amb un criteri de flexibilitat, a preveure els mecanismes per a reconvertir aquells ens que esdevinguin superflus o inoperants.

Estructura en xarxa. En tots els casos, el funcionament d’aquestes unitats s’ha d’emmarcar en una norma reglamentària i, la seva vinculació amb el conjunt de la UPC s’ha de definir de manera que la institució, mitjançant els seus òrgans de govern, disposi d’una informació similar a la corresponent a les unitats estructurals bàsiques, com a condició necessària per garantir que l’activitat s’ajusta als objectius de la Universitat i que es coordina amb la de les altres unitats de la UPC. En conseqüència, la proposta de creació de noves unitats, d’acord amb els Estatuts, haurà de ser aprovada per la Junta de Govern, que n’informarà al Claustre General. Les unitats establertes en col·laboració amb entitats externes es vincularan amb la Universitat mitjançant un contracte programa, que fixarà els compromisos, els resultats que es vol aconseguir i els indicadors, i també les aportacions de fons en una o altra direcció. En general, totes les unitats que formin part de l’estructura en xarxa de la UPC s’ajustaran als criteris o procediments següents:

- Compartir un mateix projecte i objectius d’universitat.
- Establir una única base d’informació compartida per totes les unitats i grups de la xarxa.
- Consolidar els comptes de totes les unitats i auditar-les totes per una mateixa empresa auditora.
- Compartir criteris comuns per a la comunicació, la promoció i la imatge externa, en benefici de la comunitat universitària.
- Aprofitar i compartir les experiències i potencialitats del conjunt de la Universitat i els seus centres associats per reforçar l’impacte i la qualitat de les activitats acadèmiques i de gestió.

● **El document, aprovat per consens, recull les idees aportades durant la Jornada sobre el model d’organització**

J. Ferrer, F. Fayos, A. Corominas, G. Lusa, E. Jarauta, P. Palà, M. Sevilla, N. Villares

intern no s'ha de basar en organitzacions jeràrquiques, sinó en la participació i la coresponsabilització. Proposem que la UPC no es deixi arrossegar per la moda neoliberal i privatitzadora, a l'hora de definir el seu model d'organització, que sigui més activa en aquesta resistència antineoliberal i es mostri crítica sobre aquests models davant la societat. J. Ferrer, F. Fayos, A. Corominas, G. Lusa, E. Jarauta, P. Palà, M. Sevilla, N. Villares

El marc del debat

La universitat és una organització peculiar que no pot actuar mimèticament calcant el llenguatge o l'estil de gestió de l'empresa privada. El sistema universitari no s'ha de regir per les lleis de la competitivitat i del mercat, sinó per la recerca de l'eficiència i l'equilibri social i territorial. El seu funcionament

El model d'organització de la UPC: reflexions i propostes

La ponència fa una anàlisi comparativa del diferent grau d'evolució de les unitats i proposa estudiar per a cada cas la solució organitzativa més adient en el marc d'un model organitzatiu general tenint en compte que l'experiència demostra que l'activitat que s'encomana a una entitat jurídicament independent queda fora de control dels òrgans col·legiats estatutaris i que si cal crear noves unitats no previstos en els estatuts per causa del mal funcionament d'una unitat bàsica, cal començar per un diagnòstic de les causes del mal funcionament.

Proposen una discussió sobre la programació acadèmica de la UPC (títols homologats, propis) defensen que els òrgans col·legiats de govern haurien de tenir un paper més decisiu i reclamen que les funcions bàsiques de la universitat les dugui la mateixa universitat.

Davant l'aparició de nombroses noves unitats es proposa avaluar-les, tot potenciant les bàsiques (centres, departaments i instituts).

Reclamen que la corporació és només la forma que adopta la universitat en unes circumstàncies concretes i que qui la vertebrà són els òrgans de govern de la universitat i no la "tecnoeestructura". E. Jarauta, A. Corominas, J. Ferrer, G. Lusa, P. Palà, N. Villares

Claudi Alsina

La qualitat de la senzillesa

Les estructures que funcionen millor són les més senzilles. La ponència defensa la necessitat d'una estructura universitària simple,

flexible i participativa, adequada a les finalitats docents i investigadores i que superi la complexitat de models polítics, empresarials o burocràtics. L'estructura universitària hauria de centrar-se en allò que és important (docència, recerca), hauria d'aconseguir l'equilibri entre confiança i control, aprofitar al màxim les persones, simplificar els processos, equilibrar diàleg i representació, evitar intermediaris, limitar els mandats per rejuvenir l'ambient i distingir els assumptes generals dels específics.

Eficiència, eficàcia i caos en l'estructura

Detalla alguns principis bàsics del debat: les funcions de la universitat (bàsicament generar i transmetre coneixements), la manca de diners (problema endèmic que afecta la nostra autonomia i independència) i la dialèctica pública versus privada. Els sistemes públics són més eficaços però menys eficients que els privats. Si és així, cal analitzar què ens fa ineficients i com podem millorar. Es plantegen algunes propostes: agilitzar els mecanismes de creació i d'eliminació d'estructures (pèrdues d'eficiència en unes poques estructures), donar confiança a les persones (reforçar el paper i la llibertat d'acció del rector i els directors de departament i centre); concentrar esforços en funcions com la docència i la recerca (reducció del nombre d'acadèmics en llocs administratius, del temps dedicat a tasques administratives, més suport dels administratius), reforç del Consell Social i la interacció amb l'Administració pública.

Jesús Carrera

Espai, organització i universitat

La universitat tecnopolis es la que dona resposta a les noves exigències de la societat. És l'últim esglaó de l'evolució de la universitat. Els conflictes jeràrquics entre acadèmia i staff i la discutida privatització de la universitat pública tenen el seu origen, en part, en el nou disseny organitzatiu de la universitat, i que ve forçat per les

noves exigències educatives i de comportament investigador en els camps convencionals i pels nous rols que la societat atribueix a la universitat. Apunta, entre altres, com a temes de base per a la discussió del govern i la participació-opinió, el liderat i el compromís, la integració i el marc tècnic de la participació. L'organització del govern és responsabilitat dels òrgans de govern, que són els que estan legitimats. Són elements clau l'equilibri entre confiança i control, aprofitar al màxim les persones, simplificar els processos, equilibrar diàleg i representació, evitant intermediaris, limitar els mandats per rejuvenir els càrrecs i distingir els assumptes generals dels específics.

L'organització estructural de la UPC i el marc legal

La ponència contrasta alguns aspectes de l'organització descrita al document presentat per l'equip de govern amb el marc estatutari. Dels principals articles del marc s'extreu que la Junta de Govern està facultada per crear o suprimir les unitats estructurals que són de la seva competència, i ho ha de fer explicant a la comunitat el motiu de la creació i ha de difondre de manera adient el reglament corresponent.

Pel que fa a les unitats estructurals creades per la Junta de Govern, s'haurien d'identificar com a unitats de serveis universitaris, com a serveis tècnics especialitzades o com creades a l'ampar del que disposa l'article 11 dels Estatuts. Creuen que la Junta de Govern hauria de completar aquesta identificació i recopilar els reglaments per fer-ne una correcta difusió. Creuen aconsellable una revisió dels Estatuts i en concret del que disposa el Capítol I referent a l'estructura i l'organització. Aquesta revisió, cinc anys després de la darrera, l'hauria de posar en marxa la Junta de Govern. G. Lusa i M. Sevilla

Francesc Solé Parel·lada

Reflexions d'un departament amb forta participació en entitats perifèriques

El Departament d'ESAI s'ha implicat i participa des de fa anys en estructures perifèriques que no són pròpies dels departaments o instituts universitaris o centres docents de la UPC. La ponència reflexiona sobre els beneficis que aporta aquest model tant al Departament com a la UPC i a la societat. Aquesta participació ha permès delegar en aquestes entitats part de la funció organitzadora i generadora de la recerca i de la transferència de tecnologia del departament i aconseguir multiplicar les capacitats pròpies i no perdre la seva comptabilitat com a pròpia en els punts PAR i PATT. Tanmateix per no caure en problemes de solapament i competència mútua, les activitats d'aquestes entitats i les del departament

s'haurien de coordinar i complementar a través de convenis de col·laboració mútua. D'aquesta manera, aconseguir també arribar de forma més nítida i organitzada a la societat. Joseba Quevedo

● El passat dia 23 de maig va tenir lloc un Claustre General extraordinari en el qual es van debatre una ponència sobre el model d'organització de la UPC i una altra sobre l'Informe Universidad 2000

El document titulat "Consideracions i reflexions sobre l'Informe Universidad 2000" —presentat pels professors Xavier Ortega, Eusebi Jarauta i Lluís Jofre—, va ser aprovat pel claustre.

1. És voluntat expressada en l'Informe Universidad 2000, en plena harmonia amb el convenciment de la UPC, que cal potenciar els elements que reforcen l'autonomia universitària en el marc d'una entitat de servei públic. Tanmateix, s'hi troba a faltar una anàlisi de la relació entre Universitat i territori, així com esmentar als valors inherents a la funció universitària.

2. La UPC ha estat involucrada en els darrers anys en processos d'innovació organitzativa i de la gestió, i sintonitzada, en línies generals, amb les conclusions del document sobre la conveniència de fer possible una flexibilització de l'estructura de les universitats que permeti millorar-ne les funcions tant pel que fa referència a la generació de coneixements com a la seva transmissió. Es valora molt positivament la racionalització dels òrgans de govern, mantenint els principis d'autonomia universitària, de servei públic, de democràcia interna, de transparència en la gestió i rendició de comptes a la societat.

3. Pel que fa referència a la difusió del coneixement, cal destacar l'èmfasi que es fa en la necessitat d'avançar la línia d'encaix entre els diferents nivells de l'ensenyament i la declaració de Bolonya, en les tasques de formació per a l'aprenentatge i la introducció de les tecnologies de la informació i de les comunicacions, en la línia de les actuacions recents de la UPC.

4. La tasca de generar nous coneixements, que en una universitat com la UPC ha d'estar cada vegada més lligada als processos d'innovació tecnològica i artística, requereix nous impulsos mobilitzadors per a la difusió dels resultats de la recerca, la creació de nous instruments de relació amb el món de l'empresa i més implicació dels diferents sectors i en particular de les administracions i del sector privat, en l'aportació de recursos a la recerca bàsica i aplicada.

5. La Universitat en general i la recerca en particular requereixen més finançament per part dels poders públics si es volen assolir els nivells d'excel·lència

que la societat reclama. L'augment del finançament que el document proposa ha d'estar en correspondència amb els percentatges de recursos que, per a les mateixes finalitats, inverteixen la majoria de països de la UE. La proporció dels ingressos per matricules en el finançament no hauria de superar la mitjana de la UE. En relació amb la recerca i el tercer cicle, es destaca, entre les necessitats més urgents, aconseguir uns nivells de finançament comparables als d'Europa, la dotació d'un més elevat nombre de beques de doctorat i la incorporació d'investigadors que col·laborin amb el professorat en les tasques de recerca.

6. El document aposta decididament per la millora del sistema de beques i ajuts als estudiants, que tingui en compte la renda familiar, ja que la dotació actual és clarament insuficient en nombre i en quantia. La possibilitat d'implementar un sistema de "crèdits tous", més control de resultats acadèmics i l'experimentació de noves fórmules de finançament dels estudis, donarien més garanties de compliment del principi d'igualtat d'oportunitats.

7. En relació amb el professorat, el document proposa una obertura a noves figu-

res contractuals en diverses categories de professors i recuperar el caràcter original del professorat associat. La selecció s'ha de realitzar amb criteris de qualitat i adequació a les necessitats de la Universitat, defugint de possibles implicacions corporativistes. Així mateix, s'expressa que cal reforçar la carrera acadèmica i diversificar-la.

8. Pel que fa al personal d'administració i serveis, el document emfatitza sobre el disseny i reforçament d'una carrera administrativa, que tendeixi a una progressiva professionalització de la gestió universitària. Tot i que s'apunta a una necessària homologació entre els col·lectius de funcionaris i el personal laboral, no fa propostes sobre les vies de millora, quantitatives i qualitatives, d'aquests col·lectius ni de la seva implicació en l'assoliment dels objectius de cada universitat.

9. Per la necessària millora dels nivells d'eficiència i eficàcia de les diverses activitats, les universitats han d'elaborar plans estratègics i polítiques de qualitat que incorporin processos d'avaluació. Aquesta recomanació està totalment en la línia de les actuacions que la UPC ha anat desenvolupant al llarg dels darrers anys.

10. A totes les universitats s'han de potenciar les polítiques actives d'incentivació i de formació de les persones, així com les noves possibilitats que ofereixen les TIC en els diferents àmbits.

La conclusió

El Claustre General de la UPC vol manifestar que l'Informe Universidad 2000, tot i que alguns dels apartats requereixen una anàlisi més aprofundida i que altres són poc ambiciosos, globalment és un punt de partida oportú per impulsar un procés profund de canvi i millora de la universitat pública, i per conscienciar el conjunt de la societat sobre la necessitat que els poders públics inverteixin recursos de forma decidida en la universitat pública, i que les mancances que encara existeixen són, com posa de manifest el document, molt notables.

D'acord amb les consideracions aportades en el present document, el Claustre General demana a l'Administració de l'Estat, al Congrés dels Diputats, a la Generalitat de Catalunya i al seu Parlament, que donin prioritat en la seva agenda de discussions a les propostes i suggeriments esmentats a l'Informe Universidad 2000, i que recullin les consideracions i els suggeriments esmentats a l'Informe Universidad 2000.

Així mateix, el Claustre General vol manifestar la seva voluntat de mantenir-se obert a les noves aportacions, i també demana al Consell Social que s'impliqui en aquesta discussió i faci propostes i suggeriments des de l'òptica de la necessària implicació de la universitat amb la societat.

Votació: 84 vots a favor, 9 en contra i 15 en blanc.

Eugenio Oñate

El CIMNE, un exemple de centre consorciat a la UPC

Consorti entre la UPC i la Generalitat, el CIMNE desenvolupa des del 1987 tasques de formació, recerca i aplicació

dels mètodes numèrics a l'enginyeria. Col·labora amb unitats i professors de la UPC i amb empreses en el marc de programes d'R+D europeus i nacionals.

Els seus objectius són continuar amb aquestes tasques i impulsar-ne noves de manera coordinada amb els interessos acadèmics i d'investigació de la UPC.

Josép A. Planell

Experiència d'un CER: el CREB

La ponència analitza per què va ser interessant crear un centre específic de recerca com el CREB per al sector de l'Enginyeria Biomèdica i la seva importància a l'àmbit de la sanitat pública. Els CER podrien ser eines

d'organització molt eficients per a la universitat actuant com a interlocutors amb l'entorn socioeconòmic si s'enfocquen bé cap a sectors industrials o econòmics. A més de la seva funció de transferència de tecnologia, tenen efectes en la millora de la docència i en la integració de titulats en les empreses.

La càtedra d'empresa Enresa-QuantSci, una forma de col·laboració amb empreses tecnològiques

Les càtedres d'empresa com aquesta són un instrument adient per fer col·laboracions a llarg termini en

docència, recerca i transferència de tecnologia. Aquesta modalitat de col·laboració té avantatges per a les dues parts i actuacions amb el compromís de la UPC, i un professor responsable amb el seguiment per part de l'empresa.

Jordi Bruno

M. Ll. Maspocho

El Centre Català del Plàstic

La ponència descriu aquest consorci públic creat el 1993 amb personalitat jurídica pròpia. L'objectiu és donar servei a les empreses del sector del

plàstic, i les seves àrees de treball estan focalitzades en la formació i realització de projectes d'R+D. El CCP no té personal propi sinó que tant l'*staff* com el director són professors del Dept. de Ciència dels Materials i Enginyeria Metal·lúrgica, encara que per portar a terme projectes contracta col·laboradors.

Rafael Ferré Masip

L'experiència del Centre CIM

El Centre va ser creat per la UPC i l'Institut Català de Tecnologia i té una notable activitat en recerca aplicada i innovació en tecnologies avançades de la producció. El ponent explica la gran necessitat de suport a la innovació de l'entorn empresarial i la gran capacitat de resposta que hi ha en el món universitari (coneixements i recursos humans). També destaca que aquest tipus de centres són punts de trobada per a la universitat i l'empresa, i que l'estructura, l'organització i la gestió que tenen permeten assegurar una bona resposta quant a la qualitat, el cost i el temps que demana la indústria.

Xarxa de Centres de Suport a la Innovació Tecnològica (Xarxa IT)

La creació d'aquesta xarxa a la qual pertanyen diversos grups i investigadors de la UPC és molt positiva, ja que s'ha revaloritzat l'activitat d'aquests grups davant el món empresarial i universitari i ha facilitat el reconeixement mutu de grups que fins ara treballaven en paral·lel però que es desconeixien. S'han establert àmbits de col·laboració i ha obligat a ordenar les activitats dels diferents grups.

Creuen que seria bo que els gestors i tècnics de la xarxa poguessin participar en la docència universitària per facilitar la relació universitat-empresa.

Carles Riba

El paper del CIIRC en l'entorn organitzatiu de la UPC

Els autors analitzen les diferents aportacions que el CIIRC i altres organitzacions semblants ofereixen a l'entorn UPC, com ara la possibilitat de reforçar una àrea de coneixement especialitzada, l'apropament a la Universitat d'institucions vinculades al mercat, l'increment de l'eficàcia de l'organització universitària a partir de la descentralització i l'adaptació als canvis del seu entorn. A. Sánchez Arcilla i J. Pineda.

Javier Pineda

Centres del Parc Científic i Tecnològic de Pedralbes

En el Parc conflueixen centres de recerca que han de desenvolupar investigació científica i tecnològica d'alt nivell i que han de facilitar la transferència de coneixements i resultats cap a l'entorn. En formen part centres amb l'objectiu de fomentar la recerca pluridisciplinària, com ara el Centre CIM, el Centre de Disseny d'Equips Industrials (CDEI), l'Institut de Robòtica i Informàtica Industrial (IRI) i el Centre de Realitat Virtual (CRV). P. Brunet, R. Ferré, R. Huber i C. Riba

P. Brunet

L'organització de la recerca a la UPC: un model eficient?

El ponent fa una reflexió sobre el model d'organització de la UPC, que defineix com a poc eficient, i que malgrat la recent potenciació de línies de recerca i d'innovació ha contribuït a millorar la situació. En

aquest sentit, creu que els CER són un pas important en aquesta direcció i que cal donar-los suport i dotar-los d'estructura i organització. Per assolir els reptes presents cal impulsar l'encàrrec acadèmic, consolidar l'agrupació de professors en grups d'excel·lència i crear plantilles estables d'investigadors.

J. Roca Cladera

Jordi Pàginesweb?

La ponència parteix de l'evolució dels cognoms per il·lustrar la rapidesa dels canvis actuals. Exposa com les transformacions socioeconòmiques i el seu ritme frenètic afectaran a la

Universitat, especialment a la pública. Afirmar que la tasca de preparar professionals per al futur s'ha complicat perquè cal formar gent tenint compte que cadascun desenvoluparà durant la seva vida diverses activitats i professions, i que moltes encara són desconegudes. És declara partidari de fer-li front mitjançant els canvis adients, alhora que expressa seriosos dubtes sobre la capacitat de la universitat pública per fer-ho dins del marc actual.

Edicions UPC, SL

L'autor descriu el funcionament d'Edicions UPC, la societat limitada que la UPC va fundar el 1994 a partir d'un model empresarial. Edicions UPC és ja una editorial totalment consolidada, que funciona estructurada a partir d'un model

que compta, com a màxim capital amb la vocació d'autor dels professors de la UPC, i ha implicat una dinamització de l'activitat científica projectant-la cap a l'exterior. L'edició de materials en format electrònic és un dels exemples de la seva adaptabilitat a l'entorn.

El CCD: la implicació solidària de la UPC

J. Casanovas i X. Ortega, president i director del CCD

Els ponents expliquen com es constitueix, a iniciativa del Consell Social, el Centre de

Cooperació per al Desenvolupament, la primera unitat específica creada per fomentar la participació de la comunitat en la cooperació. Amb una estructura reduïda, participativa i amb un alt grau d'adaptabilitat, el CCD ha aconseguit implicar bona part de la comunitat. El repte és aconseguir una presència més activa en el món de la cooperació mitjançant la sensibilització de la comunitat universitària i la participació en projectes en els àmbits de la tècnica, la recerca i l'educació.

Les xarxes de relació exterior en l'ETSECCPB

Els autors analitzen l'experiència del centre a partir dels canvis de l'entorn i de la realització del pla estratègic i l'evolució del concepte d'escola cap a un de més ampli i obert, compromès amb la integració laboral del titulat abans i durant el seu pas pel centre. El concepte de xarxa és clau per al desenvolupament d'aquest concepte. El centre s'articula al voltant de xarxes tant d'innovació pedagògica com exteriors a l'organització, que han de derivar en una millora dels processos educatius i de l'acceptació social i empresarial del centre. Es plantegen accions com ara l'apadrinament de centres de secundària, l'apadrinament de nous estudiants, l'Associació d'Antics Alumnes, i externes com la creació del Grup d'Innovació en la Construcció o les càtedres d'empresa.

A. Aguado, J. R. Casas, F. Robusté i M. Benet, ETSECCPB

Ricard Pié, director de l'ETSAV

El projecte universitaris de l'ETSAV i l'organització de la UPC

L'autor de la ponència explica el nou perfil del centre a partir de les oportunitats, i mancances en què desenvolupa la seva activitat. L'ETSAV ha engegat un projecte docent i de recerca a partir d'aquesta realitat i en funció d'aspectes diferenciadors (projecte del territori, habitabilitat i sostenibilitat). En aquest marc, l'autor demana canvis en l'estructura de la UPC respecte als departaments i la contractació de professorat, valora la possibilitat de fer departaments propis de cada escola, fer dels centres de recerca instituts i aconseguir, així, poder impartir doctorats sense vassallatge acadèmic i també tenir línies de recerca d'escola. L'autor defensa la capacitat dels centres per renovar la universitat pública i demana més autonomia per aconseguir-ho.

Albert Prat, director acadèmic de l'FPFC

L'organització de la formació continuada a la UPC: la Fundació Politècnica de Catalunya

El ponent defensa la creació de l'FPFC com a òrgan especialitzat en la gestió i potenciació de la formació continuada. Explica la creació de l'FPFC a partir d'una demanda social d'aquest tipus de formació, que s'estructura de manera diferent a com ho fan el primer i segon cicles formatius. També destaca que aquest ens sigui l'encarregat d'aportar tant la gestió com altres funcions, com per exemple el màrqueting, o el seguiment qualitatiu de les activitats. L'objectiu ha de ser que el professorat es pugui dedicar prioritàriament al disseny, la programació, la coordinació i la millora de les activitats. Per a l'autor, l'FPFC és una excel·lent interfície entre la societat i la Universitat, sobretot des de la perspectiva que els representants del món empresarial, sindical i institucional són presents en el seu Consell Empresarial o en el Patronat.

El Centre Tecnològic de Manresa

Segons l'autora, el Centre Tecnològic de Manresa representa, per a l'EUPM, la possibilitat d'organitzar les activitats de recerca i transferència de tecnologia conjuntament amb una entitat que aporta coneixement sobre les necessitats de l'entorn productiu, i ha permès a l'Escola definir uns productes especialitzats molt arrelats a la indústria de l'entorn.

El Centre, que disposa d'una infraestructura pròpia, col·labora amb el Consell Tecnològic del Bages, cosa que ha afavorit la participació de les empreses.

El Centre s'organitza amb una direcció separada de l'Escola i té el suport d'un consell de direcció.

Imma Torra, directora de l'EUPM

L'impuls i el suport a la recerca i la transferència de tecnologia des del Centre Tecnològic de Vilanova i la Geltrú

A la ponència s'analitza la creació del Centre Tecnològic de Vilanova i la Geltrú, un ens que es crea des de la perspectiva d'aprofundir en les polítiques d'innovació i desenvolupament i facilitar la transferència de tecnologia a les empreses ubicades al seu entorn. El Centre té un important paper en la integració de l'EUPVG en el territori i compta amb el suport d'una delegació del CTT a Vilanova i la Geltrú.

J. Olivé, director de l'EUPVG, i P. Giménez, director del Centre Tecnològic de Vilanova i la Geltrú.

J. Olivé, director de l'EUPVG